

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 13Csp/35/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117205100
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Svediaková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2017:5117205100.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Beátou Svediakovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtne 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, práv. zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtne 48, Bratislava, proti žalovanému: J. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom P. XXX/XX, Ž., o zaplatenie 56,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 48,- eur s úrokom z omeškania:

- vo výške 5,25% ročne zo sumy 4,- eur od 20.04.2014 do zaplatenia,
 - vo výške 5,25% ročne zo sumy 4,- eur od 20.04.2014 do zaplatenia,
 - vo výške 5,25% ročne zo sumy 4,- eur od 21.04.2014 do zaplatenia,
 - vo výške 5,25% ročne zo sumy 4,- eur od 21.05.2014 do zaplatenia,
 - vo výške 5,15% ročne zo sumy 4,- eur od 21.06.2014 do zaplatenia,
 - vo výške 5,15% ročne zo sumy 4,- eur od 21.07.2014 do zaplatenia,
 - vo výške 5,15% ročne zo sumy 4,- eur od 21.08.2014 do zaplatenia,
 - vo výške 5,05% ročne zo sumy 4,- eur od 21.09.2014 do zaplatenia,
 - vo výške 5,05% ročne zo sumy 4,- eur od 21.10.2014 do zaplatenia,
 - vo výške 5,05% ročne zo sumy 4,- eur od 21.11.2014 do zaplatenia,
 - vo výške 5,05% ročne zo sumy 4,- eur od 21.12.2014 do zaplatenia,
 - vo výške 5,05% ročne zo sumy 4,- eur od 21.01.2015 do zaplatenia,
- všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku žalobu zamietá.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 71,42 %.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca sa žalobou zo dňa 09.02.2017 domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 56 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z tejto sumy od 20.04.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že pôvodný žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 11.07.2013 zmluvu o pôžičke č. 20465209, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 72,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 18 mesačných splátkach po 4,- eur. Žalovaný uhradil sumu 18,- eur, z toho akontácia 2,- eur a splátky 16,- eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať pôžičku riadne a včas, pôvodný žalobca listom zo dňa 26.02.2014 vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok a žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.04.2014 úver zosplatnil.

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, hoci ju mal doručenú do vlastných rúk.

4. Uznesením č.k. 13Csp/35/2017-42 zo dňa 12.07.2017 súd, z dôvodu postúpenia žalovanej pohľadávky po začatí konania, pripustil zmenu žalobcu tak, že do konania na miesto pôvodného žalobcu spol. Consumer Finance Holding a.s., so sídlom: Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, vstúpil ako žalobca spol. Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom: Mýtna 48, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154.

5. Podľa § 297 písm. b/ Civilného sporového poriadku (CSP), súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

6. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

7. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami prejednal vec bez nariadenia pojednávania a vyhlásil verejne rozsudok dňa 31.10.2017, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku súd zverejnil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 06.10.2017.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinným dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v súdnom spise a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Súd mal po vykonanom dokazovaní preukázané, že zmluvou pôžičky č. 4570304744 zo dňa 11.07.2013 uzatvorenou medzi pôvodným žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom poskytol veriteľ žalovanému pôžičku za účelom kúpy mobilného telefónu Nokia 301 čierny ZLSK v sume 74,- eur. V zmluve sa uvádza výška splátky 4,- eur, počet splátok 18, úroková sadzba 0 % ročne, RPMN 0 %, priemerná hodnota RPMN 48,52 %, termín konečnej splatnosti 01/2015. Kúpna cena mobilného telefónu bola 74,- eur, akontácia bola 2,- eur, finančné prostriedky, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať v splátkach, boli vo výške 72,- eur.

10. Žalovaný bol listom zo dňa 26.02.2014 vyzvaný zo strany pôvodného žalobcu na úhradu dlžných splátok, ktoré činili v tom čase sumu 56,80 eur. Žalovaný bol súčasne upozornený, že ak splátky nebudú uhradené, pristúpi veriteľ k vyhláseniu splatnosti celého úveru. Túto výzvu žalovaný prevzal dňa 06.03.2014. Následne vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nebolo súdu predložené

11. Žalovaný celkovo zaplatil sumu 18,- eur, z toho suma 2,- eur bola akontácia, teda nie platba na úhradu splátok, preto na túto úhradu súd neprihliadal a iba suma 16,- eur bola platbou na úhradu splátok. Uvedené vyplýva z prehľadu splátok a úhrad.

12. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou medzi spol. Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom žalobca v zmysle prílohy k zmluve nadobudol pohľadávku voči žalovanému uplatňovanú v tomto konaní, v dôsledku čoho súd aj uznesením zo dňa 12.07.2017 pripustil zmenu žalobcu, ktorý sa v dôsledku postúpenia pohľadávky stal novým veriteľom.

13. Záonné ustanovenia:

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka (OZ), (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 1 ods. 3 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov spotrebiteľským úverom nie sú: i/ úver bez úroku a bez ďalších poplatkov.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

14. Súd konštatuje, že v zmysle cit. ustanovení § 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. sa v prejednáwanej veci nejedená o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Pôvodný žalobca v danej veci vystupoval ako dodávateľ, keďže finančné prostriedky žalovanému poskytoval vrámci svojej podnikateľskej činnosti. Dlžník zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania.

15. Žalobca podľa názoru súdu preukázal platné uzavretie zmluvy, na základe ktorej pôvodný žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 72,- eur, ktorú mal žalovaný splácať v 18 splátkach vo výške 4,- eur, a teda žalovaný mal splatiť celkovo sumu 72,- eur (teda sumu nenavýšenú o úroky). Žalovaný uhradil na úhradu splátok 16,- eur, teda uhradil prvé 4 splátky splatné od augusta 2013 do novembra 2013. Predmetom konania tak je zvyšných 14 splátok splatných od decembra 2013 do januára 2015. Z týchto je však možné priznať len tie splátky, ktoré neboli premlčané. Vychádzajúc z bodu 6.2 všeobecných obchodných podmienok splatnosť splátok pripadla na 20.deň v mesiaci, preto predmetom konania sú splátky splatné od 20.12.2013 do 20.01.2015.

16. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

17. Súd v súlade s cit. ustanovením zákona č. 250/2007 Z.z. z úradnej povinnosti skúmal, či záväzok žalovaného vyplývajúci z uvedenej zmluvy je premlčaný, nakoľko v danom prípade ide o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Pôvodný žalobca pri uzatváraní zmluvy konal ako dodávateľ. Žalovaný túto zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. V predmetnej veci ide o spotrebiteľskú, typovú, zmluvu, a z tohto dôvodu súd skúmal prioritne existenciu prípadného premlčania pohľadávky žalobcu a uplatnenej z tejto zmluvy. Predmetná vec je o spotrebiteľskej zmluve, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou. Ide o vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorý prijíma spotrebiteľský úver na spotrebu. Teda ide o typický občianskoprávny vzťah, preto súd použil ustanovenia občianskeho práva upravujúce premlčanie. Pri spotrebiteľských zmluvách má totiž vždy z hľadiska aplikovateľnosti absolútnu prednosť Občiansky zákonník.

18. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

19. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. Žalobcovi je možné priznať len nepremlčané splátky. Predmetom konania, ako už bolo uvedené, je 14 mesačných splátok po 4,- eur splatných od 20.12.2013 do 20.01.2015. Žaloba bola podaná dňa 13.02.2017, premlčané sú teda všetky splátky splatné späťne 3 roky pred podaním žaloby, teda všetky splátky splatné do 13.02.2014. Premlčané sú potom splátky splatné dňa 20.12.2013 a 20.01.2014, teda celkovo sú premlčané 2 splátky po 4,- eur, teda premlčaná je suma 8,- eur. Z dôvodu, že žalovaný nárok bol v časti o zaplatenie sumy 8,- eur premlčaný, súd v tejto časti žalobu zamietol aj spolu s príslušným úrokom z omeškania na premlčanú istinu sa viažucim.

21. Aj vzhľadom na to, čo už bolo uvedené, zostalo nepremiľčaných 12 splátok, a to splátky splatné od 20.02.2014 do 20.01.2015, celkovo 12 splátok po 4,- eur, čo činí 48,- eur. Nakoľko nebolo preukázané, že by žalovaný týchto 12 nepremiľčaných splátok v celkovej sume 48,- eur uhradil, v tejto časti bolo žalobe ako dôvodnej vyhovie.

22. Súd pritom vychádzal z toho, že žalobca nepreukázal, že by bol vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Žalobca doručil súdu iba výzvu na úhradu dlžných splátok zo dňa 26.02.2014, ktorou veriteľ vyzval žalovaného na uhradenie dlžných splátok a súčasne ho upozornil na možnosť predčasného zosplatenia úveru, tak, ako mu to ukladá § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nepreukázal však, že by následne vyhotovoval a doručoval žalovanému oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru (podľa tvrdení v žalobe malo ísť o list zo dňa 19.04.2014), keďže žiadne predčasné zosplatenie úveru obsahom súdneho spisu nie je. Nakoľko v konaní nebolo preukázané, že sa stali splátky mimoriadne predčasne splatné, súd posudzoval splatnosť vyššie uvedených dlžných splátok v zmysle ich splatnosti podľa zmluvy tak, ako je uvedené v odseku 20 a 21, čiže posudzoval ich splatnosť podľa zmluvy s tým, že sa každá splátka stala splatnou vždy 20.dňa príslušného mesiaca. Uvedené teda má vplyv na priznanie úrokov z omeškania, ktoré nie je možné žalobcovi priznať odo dňa nasledujúceho po dni vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ale vždy odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti príslušnej dlžnej splátky, ktorú súd ustálil s poukazom na bod 6.2 VOP na 20.deň v mesiaci. Súd preto priznal všetkých 12 dlžných splátok s úrokom z omeškania vždy odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti v príslušnom kalendárnom mesiaci (tj. od 21.dňa v mesiaci), s výnimkou splátok splatných dňa 20.02.2014 a 20.03.2014, pri ktorých úroky z omeškania súd priznal až od 20.04.2014, keďže od tohto dňa (neskoršieho než je prvý deň omeškania s úhradou uvedených dvoch splátok) si žalobca uplatnil úroky z omeškania v žalobe, pričom žalobný petičný výrok nemožno prekročiť a nemožno úroky z omeškania priznať odo dňa skoršieho, než boli žalobcom uplatnené. V čase vyhlásenia rozsudku všetky splátky už boli splatné. Výšku úrokov z omeškania súd určil s poukazom na § 3 nariadenia 87/1995 Z.z. ako základnú rokovú sadzbu ECB k 1.dňu omeškania zvýšenú o 5%, pričom sadzba úrokov z omeškania sa v období od februára 2014 do januára 2015 menila (s účinnosťou od 13.11.2013 bola 0,25 % ročne, s účinnosťou od 11.06.2014 sa zmenila na 0,15 % ročne, s účinnosťou od 10.09.2014 sa zmenila na 0,05% ročne). Vzhľadom na to súd musel tiež prihliadnuť na tieto zmeny úrokových sadzieb, a preto priznal úroky z omeškania z jednotlivých splátok splatných v rozhodnom období vo výške 5,25 %, 5,15% a 5,05% ročne, s reflektovaním zmien základnej úrokovej sadzby ECB. Z nepriznanej dlžnej sumy žalobu v časti úrokov z omeškania súd zamietol.

23. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

24. Žalobca sa domáhal celkovo zaplattenia sumy 56,- eur s príslušným úrokom z omeškania, pričom bol úspešný v časti o zaplattenie 48,- eur s príslušným úrokom z omeškania, čo predstavuje úspech žalobcu v rozsahu 85,71%, žalovaný bol preto úspešný vo zvyšku - teda v rozsahu 14,29%. Úspešnejším v konaní bol žalobca, ktorého čistý úspech (úspech - neúspech) predstavuje 71,42%, a preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 71,42 %. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.